

Fra asken til ilden: Den Internationale Fredskoalitions møde #96 med Helga Zepp-LaRouche, fredag den 4. april 2025

Ikke korrekturlæst

[HZL] [AMB] [SSU]

ANASTASIA BATTLE: Velkommen alle sammen! Dette er Den Internationale Fredskoalition, og dette er vores 96. møde i træk. Tak, fordi I er kommet. Mit navn er Anastasia Battle; jeg er jeres ordstyrer i dag, og Dennis Small og Dennis Speed er medordstyrere. Vi skabte dette forum for 96 uger siden for at samle folk fra hele verden for at diskutere, hvordan vi kan skabe ægte fred. Som mange mennesker er klar over, har det været meget dysfunktionelt at forsøge at bringe forskellige fredsgrupper sammen, fordi der altid er noget, der trænger sig på. Vi ønsker at bringe folk sammen for at få en moden dialog.

Du vil måske opdage, at der er folk, du ikke er enig med; det er fint, vi vil gerne have den dialog med folk, så vi kan forstå, hvordan vi kan skabe en ægte fredsproces. Jeg synes, det er meget tydeligt med det, der er sket i de sidste par uger, at de mennesker, vi har organiseret os imod, vil have denne krig; de vil have en atomkrig på den ene eller anden måde. Uanset om det drejer sig om Ukraine, Palæstina eller Iran, er der tiltag fra briterne og andre for at få det til at ske. Vores indgriben i denne proces lige nu er af afgørende betydning. Vi vil have en indledende dialogproces med en håndfuld talere, ledere fra hele verden, og så vil vi åbne op

for diskussion med deltagerne.

Så jeg vil gerne have Helga Zepp-LaRouche, som er grundlægger af Schiller Instituttet og initiativtager til Den Internationale Fredskoalition, til at åbne for os i dag. Værsgo at gå i gang, Helga.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Velkommen til jer alle sammen. Verden bevæger sig hver dag ind i nye konfrontationer, overraskelser og chok. På nuværende tidspunkt tror jeg ikke, at nogen kan sige, om det vil ende galt, eller om vi kan flytte verden ind i et nyt paradigme for internationalt samarbejde. Lige nu synes jeg, at krigsskyerne over Mellemøsten er blandt de mest bekymrende elementer. Der er denne kontrovers, hvor Trump har stillet et ultimatum til Iran om at gå med til at afvikle hele sit atomprogram, hvilket er uacceptabelt for Iran, fordi de har ret til at have et fredeligt atomprogram som ethvert andet suverænt land. Der er en såkaldt fatwa fra Khamenei, den øverste leder, om, at Iran ikke ønsker at have atomvåben, fordi det ville være i strid med islams ånd.

Uanset dette gentager Trump sit ultimatum, og samtidig bliver B-2 stealth-bombefly sendt til Diego Garcia-basen i Det Indiske Ocean. Desuden er tre amerikanske hangarskibsgrupper på vej til regionen generelt. Iran har reageret på alt dette ved at sige, at hvis der kommer et angreb på Iran, vil det blive besvaret med et meget alvorligt modangreb. Efter vores mening er det naturligvis en fælde for præsident Trump, for hvis det kommer til en sådan krig, kan det ikke kun føre til en eksplosion i oliepriserne og i den allerede ekstremt spændte situation, især efter at toldkrigen er startet; det kan føre til et kollaps af det finansielle system. Og det kunne ikke føre til et sammenbrud af Iran, men til et sammenbrud af Trump-administrationen i stedet. Det er den

fare, vi ser, og det er derfor, vi advarer mod sådanne tiltag. Helt ind i præsident Trumps base er man ved at blive ekstremt utilfreds og nervøs, fordi Trump vandt valget på et løfte om, at han ikke bare ville afslutte alle eksisterende krige, men heller ikke ville starte nye. Nu er angrebene på Yemen allerede en overtrædelse af det, og mange MAGA-folk er ekstremt oprørte over det. Det er ikke, hvad de havde håbet på at opnå med valget af Trump.

Der er mange andre kriseudviklinger. NATO er tydeligvis stadig fast besluttet på at gøre fjendebilledet af Rusland til det primære fokus. EU's forsvarsministre har lige mødtes i Polen og er blevet enige om at gå videre med ReArm Europe-programmet til 850 milliarder euro og betragte Rusland som den primære trussel. Det er det ikke, og det vil jeg komme ind på om lidt. Desuden siger NATO nu, at de vil sende NATO-fredstropper efter en eventuel våbenhvile i Ukraine; noget, som Rusland allerede har afvist som fuldstændig uacceptabelt. Det afspejler klart NATO's hensigt om at bevare et permanent konfliktpunkt der.

Ellers kan jeg kun sige, at EU er i centrifugal uorden, hvor de nordlige lande – Storbritannien, de skandinaviske lande, de baltiske lande, Tyskland, Polen og Frankrig – er på vej til at opbygge konfrontationen med Rusland, mens de sydlige lande, Balkanlandene og de østeuropæiske lande hurtigt er på vej i en anden retning. Så der er helt klart sprækker i EU. Det forhindrer ikke EU-Kommissionen i at gøre sin indflydelse gældende, og den seneste chokerende oplevelse viser, at J.D. Vance, da han talte på sikkerhedskonferencen i München og sagde, at Europa ikke længere er et demokratisk kontinent, skabte et enormt postyr. Men EU beviser det dag for dag, og det seneste eksempel er dommen mod Marine Le Pen. Hun er leder af Rassemblement National (RN), og i meningsmålingerne fik hun 37% af stemmerne, hvilket er næsten det dobbelte af, hvad Macron får i disse dage. For at eliminere hendes passive stemmeret ved at finde hende skyldig i at have brugt EU-penge til sit personlige personale i den franske kampagne, trådte

hoveddommeren i Rene Hænder-skandalen i Italien for mange år siden, Di Pietro, frem og sagde, at da han var medlem af Europa-Parlamentet, kunne han bevidne, at det er helt umuligt at skelne fuldstændigt mellem, hvornår man bruger sit personale til EU-formål, og hvornår man gør det til nationale formål. Det er en bedragerisk bøde, siger han.

Husk, at da Christine Lagarde var fransk økonomiminister, blev hun beskyldt for at have sendt 450 millioner euro til en fransk forretningsmand på bekostning af den franske regering. Og retten afgjorde, at hun ikke skulle have en bøde, fordi hun var en person med international prestige. Le Pen har helt sikkert også international prestige. Men af de politiske kræfter, som EU-Kommissionen ikke kan lide, så det tæller ikke, og Le Pen er kun anklaget for at have misbrugt værdien af 5 millioner euro – det er ca. 10 % af, hvad Lagarde gjorde. Så det viser tydeligt, at der er en dobbeltmoral, og at alle, der ikke makker ret i Europa lige nu, får en »rumænsk behandling«, især hvis de kommer tæt på magten. Så forholdene i Europa er yderst problematiske.

Men jeg ville gerne gøre et andet emne til hovedfokus for mine indledende bemærkninger; og det er den absolut betagende chokerende artikel, som blev offentliggjort af {New York Times} i en 13.000 ord lang artikel, som var resultatet af en årelang undersøgelse af krigen i Ukraine. Den var baseret på interviews med 300 forskellige personer fra forskellige lande. Jeg mener, at alle, der kæmper for fred, bør se denne artikel i {New York Times} som den absolutte grund til, at fortællingen om Ruslands uprovokerede aggressionskrig mod Ukraine ikke længere kan opretholdes. Denne artikel siger, at der ikke kun var 12 hemmelige spionbaser i Ukraine tilbage fra 2014 – hovedsageligt fra kort efter Maidan-kuppet – men at især efter den oprindelige særlige militære operation var kommet til et håbefuldt punkt med Istanbul-forhandlingerne, hvor Zelenskyj og Putin grundlæggende var blevet enige om en våbenhvile og en løsning på krisen; så tog Boris Johnson som

bekendt til Kiev og fortalte Zelenskyj, at han absolut skulle fortsætte med at kæmpe og sagde, at de ville få al opbakning fra NATO. Nu viser det sig, at {New York Times} afslører, at der i Wiesbaden af alle steder, i Clay Barracks, som er hovedkvarteret for de amerikanske styrker i Europa og Afrika, var en kombination af generaler og officerer på højt niveau, og kun to måneder efter, at krigen i Ukraine startede, tog ukrainske generaler på højt niveau dertil uden uniform for at diskutere operationer sammen med CIA og amerikanske militærstyrker.

Derefter beskriver artiklen i detaljer alle de mange operationer, der blev udført fra Wiesbaden i Ukraine. For eksempel at hjælpe ukrainerne med at gå efter Ruslands berømte 58. armé, hvor de flere gange slog ledelsen ud. Så flyttede hæren, og ved hjælp af amerikansk rekognoscering blev den nye placering opdaget, og den nye ledelse blev dræbt. Det skete mange gange. CIA var også involveret i angrebet på Sevastopol og i jagten på den russiske flåde i Sortehavet. Der står også, at Biden-administrationen, selv om den officielt ikke gav tilladelse til visse offensive operationer, i al hemmelighed gav grønt lys og hjalp Ukraine med at gennemføre disse operationer. Så der er ingen tvivl om, at det var, hvad russerne hele tiden havde sagt, at dette ikke var en konflikt mellem Ukraine og Rusland, men at det var en stedfortræderkrig mellem USA og Rusland og mellem NATO og Rusland. Hele den amerikanske efterretningstjeneste – CIA, NSA, DIA og NGA – var alle involveret, og de drøftede, hvordan man kunne operere med plausibel benægtelse. De sagde, at hvis man nogensinde bliver spurgt, om man ramte et russisk mål, skal man ikke kalde det et mål, men et interessepunkt. Så når man bliver spurgt, kan man sige nej, man har aldrig ramt noget i Rusland. CIA var også involveret i bombningen af Kerch-broen og så videre og så videre.

Jeg tror, at alle, der kæmper for fred, bør opfatte denne {New York Times} artikel som en bekræftelse på, at den russiske

version af det, der blev sagt, var den rigtige. Og at hele historien om den uprovokerede krig ikke kan opretholdes, og derfor bør de politikere, der har kolporteret den i de sidste tre år, officielt korrigere deres opfattelse for ærlighedens skyld. Jeg mener, at kun hvis sandheden om, hvad der skete, bliver etableret igen, og at man også tager fat på de grundlæggende årsager til krisen – hvilket man opdager, når man ser på manipulationen af denne fortælling – så kan man finde en løsning. Hvis man ikke gør det, vil man blive holdt fast i dette spind af løgne for evigt, indtil det er for sent.

Så mit forslag til dette møde i IPC er, at alle deltagere bruger denne artikel fra New York Times til at kræve af deres politikere, uanset hvor de befinder sig, at de skal rette op på det, de har sagt om det. Det skal være en reel korrektion af, hvad der faktisk skete, i parlamenter og andre fora. For hele historien falder sammen med afsløringen af denne løgn. Jeg synes, det er noget, vi alle bør være optaget af, og hvis folk ønsker at diskutere det, bør vi gøre det.

{Bemærkninger under diskussionen:}}

Jeg har normalt stor respekt for professor Starrs militære arbejde, men også for Scott Ritter. Jeg synes dog, at han overser noget på dette punkt, især da han gentog, at dette ville være katastrofalt regionalt. Jeg tror, han overser, at dette er et større spil. Iran er naturligvis vigtig for iranerne, og hele Mellemøsten er vigtig for alle de mennesker, der bor der. Men set fra de store geopolitiske magter i verden har Mellemøsten altid kun været cockpittet i deres geopolitiske spil. Lige nu er det eneste relevante spil i byen ud fra et strategisk udviklingssynspunkt den begyndende fornyelse af forholdet mellem USA og Rusland; det faktum, at Putin og Trump er begyndt at føre en dialog, og at der er nogle første skridt, der går i den rigtige retning. Jeg tror, det er det, der er målet. Så jeg vil gerne have, at Scott

Ritter virkelig genovervejer det. For jeg ved, at han er meget vidende om Rusland og så videre. Jeg synes, han overser det mest afgørende punkt, og jeg vil virkelig gerne have, at vi diskuterer det.

Briterne, som er de klart dokumenterede anstiftere af den ukrainske krig igen og igen; det var Boris Johnson, der afviste muligheden for at nå frem til en løsning i marts-april 2022. Og lige nu er de anstiftere af fortsættelsen af både koalitionen af de villige, men også af presset mod Iran. Den tidligere MI6-chef Sir Richard Dearlove sagde som bekendt, at Iran er den største trussel mod jøderne i Storbritannien. Han opmuntrer USA. Så jeg tror, at det, jeg kort sagde i mine indledende bemærkninger, er, at hele denne operation ikke kun potentielt har til formål at halshugge den iranske regering; den er designet til at halshugge Trump-administrationen og slå dem ud af kurs i forhold til deres nuværende dialog med Rusland. Uanset hvilken advarsel vi kan give Trump-administrationen om at gennemgå dette hurtigst muligt, er det nødvendigt, for jeg tror, at de af alle de grunde, som professor Starr nævnte, har deres egne religiøse og andre overbevisninger, som jeg overhovedet ikke vil begynde at kommentere på. Men jeg tror, at den strategiske fælde er at ødelægge dialogen mellem USA og Rusland. Det er efter min mening det vigtigste strategiske spørgsmål på bordet...

Jeg vil bare gerne tilføje et element. Hvis Trump gjorde det, der blev beskrevet her, ville det ødelægge hans omdømme for altid. Alle landene i det Globale Syd ville ... det ville være dødsstødet til hans image; og jeg tror, at det ville være det værste, han kunne gøre for sin egen skyld og America First-interessen. Det ville være ødelæggende for de amerikanske interesser.

{Senere i diskussionen:}}

Meget kort sagt mener jeg, at situationen med Iran simpelthen illustrerer, at sikkerheden skal være udelelig og er udelelig. Hvorfor forsøger Iran at lege med muligheden for altid at kunne udvikle atomvåben? Det er, fordi Israel har atomvåben. Jeg synes slet ikke, at det faktum bliver taget med i diskussionen. Jeg har mange gange argumenteret for, at Den Westfalske Fred fungerede, fordi den tog højde for alle landes interesser. Når man forsøger at få en fredsaftale, som udelukker et eller to eller tre lande, er det optakten til den næste krig. Et eksempel på det er Versailles-traktaten, som var uretfærdig over for Tyskland og Kina, og derfor var den næste verdenskrig praktisk talt allerede indregnet. Det er den ene pointe.

Den anden, jeg ville sige, er, at på trods af at vi ikke talte så meget om det i dag, foregår der en meget vigtig organisering for Oase-planen blandt mange repræsentanter. Vi taler med mange diplomater og andre institutionelle kræfter. Jeg ville bare nævne det, for hvis hr. Schenker eller hr. Baskin ville være i stand til at indgå i en diskussion med os om, hvad vi skal gøre for at fremme Oase-planen som en fredspolitik, måske tilføje den til Olmert-planen, tror jeg, at det ville være yderst nyttigt.

{Senere i diskussionen:}}

Set i bakspejlet tror jeg, at det er en fuldstændig godkendelse af Oase-planen. Jeg tror, at Martin Luther King er tilhænger af Oase-planen, så jeg tror, at vi kan være sikre og sige det.

{Senere i diskussionen:}}

Jeg er i det mindste enig i den sidste konklusion [at Helgas plan for en ny demokratisk arkitektur er meget forskellig fra

Trump-planen], fordi jeg har argumenteret for dette mange gange. Hvis man ser på den lange bue i menneskets historie, i den universelle historie, er vi nu nået til et punkt, som aldrig har eksisteret før. Da andre kulturer og civilisationer kollapsede, som da Romerriget kollapsede, var der en renæssanceperiode i Indien på samme tid – Gupta-perioden. Men folk vidste ikke noget om det, fordi det nogle gange tog år at rejse og komme tilbage. Det var som en fuldstændig opdelt udvikling. Jeg kunne komme med mange andre eksempler.

Denne gang er det meget anderledes. Vi sidder virkelig i samme båd; på grund af atomvåben, på grund af internettet, på grund af pandemier. Man kunne tilføje kunstig intelligens og alle mulige andre ting, som gør os så absolut forbundne, at det længe har været min opfattelse, at vi kun kan løse menneskehedens problemer på én gang. Man kan ikke forsøge at løse problemet i Ukraine og tro, at det løser problemet, mens Mellemøsten ligger i ruiner; eller løse problemet i Afrika og lade Ukraine være i fred. Nej, vi er nødt til at bringe retfærdighed ind i hele arkitekturen, hvilket kun kan ske ved at hæve hele diskussionen over geopolitik. Jeg tror ikke, at ideen om, at et land eller en gruppe af lande har en legitim interesse over for en anden gruppe af lande, kan fungere længere. Geopolitik er en sygdom, som i det 21. århundrede vil føre til en katastrofe.

Hvad er så alternativet til geopolitik? Det er helt klart, at man først skal se på menneskeheden som en enhed, som noget, der hænger sammen. Man siger, at man først skal gøre, hvad der er i den ene menneskeheds interesse, og derefter kan man definere de nationale interesser i overensstemmelse med denne højere Ene. Det er naturligvis kun muligt, hvis man indfører en udviklingsdynamik; for hvis man bare flytter rundt på brikkerne i puslespillet på et statisk bord, kommer man ikke frem til en løsning. Men hvis man indfører en reel udvikling, som er i alles interesse, så kan man finde frem til alle delløsninger. Jeg tror også, at den idé i en vis forstand er

påtvunget verden, for hvis der sker et finansielt sammenbrud i det transatlantiske finanssystem, vil det påvirke hele verden. Det vil forstyrre produktionskæderne fuldstændigt; det vil føre til sammenbrud i strømmen; det vil føre til massemigration osv. osv.

Derfor skrev jeg disse ti principper, som er principper; de er ikke det sidste ord om det detaljerede program, men de peger på det absolutte minimum af ideer, som skal gennemføres for at nå frem til en sådan ny arkitektur; inklusive de sidste tre filosofiske punkter, som er introduktionen til principperne før.

Så jeg vil på det kraftigste foreslå ... jeg venter stadig på, at flere mennesker rent faktisk engagerer sig i en diskussion om dette, for jeg mener virkelig, at vi har brug for en proces som den Westfalske Fred. Og efter min mening kan den kun starte nu, hvor universiteter, tænketanke og andre mennesker med god vilje begynder at diskutere, hvordan vi kan sætte menneskehedens grundlag på en holdbar platform, hvor menneskehedens overlevelse er garanteret. Vi kan begynde at gå videre derfra, for hvis jeg ikke troede på, at vi som menneskeart er den kreative art – jeg elsker dyr, jeg nyder blomster, planter og træer – men vi er den eneste intelligente art, der er begavet med kreativ fornuft. Derfor mener jeg, at vi burde være i stand til at finde en løsning ud fra vores fornuft. Og jeg er ret optimistisk med hensyn til, at det er en klar mulighed, som bør styre vores aktiviteter, især i en situation som nu.

{Afsluttende bemærkninger:}}

Jeg tror, at det nuværende politiske lederskab i store dele af Europa – ikke alle, men nogle lande som den øverste regering i Storbritannien, i Frankrig. Heldigvis er Merz endnu ikke kansler; det bliver han måske ikke. De løber ind i en masse

interne stridigheder og uenighed. Men jeg synes, at de alle fortjener en klinisk undersøgelse; lad mig sige det på denne måde. Der er så mange love nu, at man ikke kan sige en enkel ting. Under alle omstændigheder mener jeg, at de er nødt til at bekymre sig gevaldigt om deres helbred i meget bred forstand, så ingen kan kritisere mig, hvis jeg vil opfordre dem til at passe på deres hoveder, men I ved, hvad jeg mener.

Det er fuldstændig sindssygt. Nu går Bundeswehr ind i skolerne, og ungdomsofficerer forsøger at rekruttere 17-årige til at gå ind i hæren. Der er hele denne vanvittige militarisering, som om to verdenskrige ikke ville have fundet sted i Europa. Det er, som om folk har afskrevet enhver erindring om, at hvis man begynder at investere store summer i våben, så tager det bare lidt tid, og så er der krig. Det er logikken i det. Jeg tror, vi har brug for en meget stærkere fredsbevægelse, for jeg tror, vi har en dyb krise i Europa. Jeg tror, at krisen er økonomisk, den er militær, men vigtigst af alt er den kulturel. Det er også mit svar til Alberto Portugheis. Hvorfor er det, at folk ikke lærer, at vores børn og børnebørn i sidste ende vil dø i denne krig? Måske vil vi også dø, afhængigt af hvor hurtigt det går. Jeg tror, at den eneste måde er, at vi i Europa må tage fat på den kulturelle krise. Jeg tror, vi er faret vild; vi har underkastet os et oligarki, som udspiller Romerrigets slutfase – dekadencen, det kulturelle forfald.

Der er ingen forskel på Romerrigets sidste fase og det, der sker nu: den seksuelle perversion, pornografien, volden for voldens skyld. Jeg tror, at det, vi har allermest brug for, er en kulturel renæssance. Vi er nødt til at vende tilbage til den klassiske kultur. Min afdøde mand, Lyndon LaRouche, sagde altid, at et samfund, som ikke kan tænke på, hvordan klassisk musik og klassisk poesi bliver komponeret, ikke er i den virkelige verden. De kan ikke tænke. Hvis man ser på debatterne, så er de ikke en sokratisk dialog; de er talkshows. Du siger en idiotisk ting, og din nabo samler et

ord op af det, du sagde, og vender det om, og den anden vender det om. Der er ingen bestræbelser på at nå frem til sandheden; der er bare tale for talens skyld. Vi er nødt til at gå tilbage til de store komponisters musik, til poesien skrevet af de store digtere og dramatikere i hele verdenshistorien; for de havde en metode til at tænke. Nogle af de asiatiske lande gør det faktisk, og vi er nødt til at slå os sammen med store dele af det Globale Syd.

Jeg tror, at hvis Merz bliver valgt til kansler – hvilket måske ikke sker, fordi de virkelig er i problemer – men hvis han bliver valgt, tror jeg, at han er ude hurtigere, end nogen kan forestille sig, i betragtning af at forskellen mellem CDU, CSU og AfD kun er 1 %. Hvis han går videre og gør disse ting, tror jeg ikke, at hans regering holder ret længe.

Europa er i fuld gang med at omstille sig lige nu. Det er faktisk en god ting, for det, von der Leyen repræsenterer, er bare en fortsættelse. Det, som Le Pen bliver beskyldt for, gjorde von der Leyen en million gange, da hun var forsvarsminister. Hun gav en masse penge væk til entreprenører, utrolige summer, for hvad? For ingenting, for at producere totalt affald.

Jeg vil gerne understrege, at vi har brug for en kulturel renæssance af den klassiske kultur. Det var Schiller Instituttets program, da vi startede for 41 år siden, og det er absolut mere påtrængende i dag end nogensinde før.

DENNIS SPEED: Der er en konference med titlen »A Beautiful Vision for Humanity in Times of Great Turbulence«. Du gav konferencen den titel. Den finder sted om syv uger. Har du noget, du gerne vil sige om, hvorfor du gav den titel, og hvad du tror, den konference skal bruges til?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at vi virkelig befinder os i en revolutionær periode, hvor den gamle orden er ved at gå i

opløsning, og det bliver den mere og mere for hver dag, der går. Hvordan den nye orden kommer til at se ud, vil udelukkende skyldes indsatsen fra mennesker med god vilje. Jeg synes, det er et optimistisk perspektiv, at der kan komme noget meget bedre ud af den nuværende uro, for tanken om en unipolær verden eller en verden, der er domineret af kun én nation med 300 millioner indbyggere, som regerer som en slags verdenspoliti over resten af verden, har aldrig været en holdbar idé.

I den umiddelbare efterkrigstid var der et betydeligt element af det, men det blev meget stærkt efter afslutningen af den kolde krig. Francis Fukuyama sagde, at historiens afslutning er kommet, fordi hele verden vil adoptere den neoliberale demokratiske model. Det var den korteste forkerte prognose, jeg nogensinde har set, for nu er der et enormt bagslag. Men jeg tror, vi er nødt til at gribe ind; der er så mange mennesker, der nu er i opløsning, bange for krig, bliver skubbet ud på sidelinjen økonomisk, og der er mange dårligdomme, som folk lider under. Jeg tror, vi er nødt til at skabe et nyt økonomisk verdenssystem, der er styret af helt andre moralske principper, som er baseret på naturvidenskab og på store kunstneriske opdagelser fra alle tiders store klassiske kunstnere.

Derfor er jeg helt sikker på, at hvis vi får en masse mennesker til ikke at sidde på sidelinjen, ikke sidde på sofaen som en sofakartoffel; men faktisk begynder at tage ansvar som statsborgere for deres land og for menneskeheden som helhed, så er jeg meget optimistisk med hensyn til, at det kan lade sig gøre. Jeg tror, at alle de store komponister og kunstnere og digtere i særdeleshed havde dette meget optimistiske billede af mennesket. Schiller siger i dette digt om håb, at menneskeheden er født til noget bedre [gentager linjen på tysk]. Det er min overbevisning. Hvis vi fremkalder den ånd, som er overalt – Martin Luther King blev lige citeret i dag i denne ånd. Der er mange kræfter i verden, som forsøger

at genoplive Bandung-ånden, udviklingslandenes absolutte inspiration til at overvinde fattigdom for altid og få normale liv for alle deres folk.

Alle disse ting kan lade sig gøre, hvis vi omdanner det militærindustrielle kompleks til nyttig produktion, så kan vi løse sulten på et år. Jeg er helt sikker på, at det kan lade sig gøre. Så hvorfor ikke mobilisere verdens unge til at sige: Skal vi virkelig gå i retning af civilisationens ødelæggelse? Risikere at bruge atomvåben, som ville være enden på os alle? Måske skulle vi skabe en ungdomsbevægelse af unge mennesker, som siger, at vi ønsker at være en del af denne utrolige historiske situation, hvor størstedelen af verden allerede er i gang med at opbygge et nyt og mere retfærdigt system? Lad os overbevise amerikanerne og europæerne om, at de skal gøre det samme. Det er det, denne konference handler om, så du bør helt sikkert tilmelde dig den, og hvis du kan, bør du deltage personligt. Hvis du ikke kan, fordi du er for langt væk, så deltag i det mindste virtuelt, men deltag.